

ภาคผนวก ก
กฎหมายสิทธิประโยชน์ทางภาษีของประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุน

พ.ศ.2520

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 เมษายน พ.ศ.2520

เป็นปีที่ 32 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๑ และ

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ขอรับการส่งเสริม" หมายความว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ได้รับการส่งเสริม" หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

"เครื่องจักร" หมายความว่า เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและเครื่องจักรที่

จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และ

โครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุน และหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริม

การลงทุน และรองประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

"ที่ปรึกษา" หมายความว่า ที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"เลขานุการ" หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ กับเลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาได้

มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาในระหว่างที่กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗วรรคหนึ่ง กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาแทนได้

มาตรา ๙ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้ง

หมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ด้วย ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขานุการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนประธานกรรมการ

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนักงานกระทำการใด ๆ แทน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อสำนักงานหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ สำนักงานมีเลขานุการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขานุการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขานุการ รองเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำนักงาน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) ดำเนินการ โฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

(๓) จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวก และให้ความ

ช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียม โครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตาม
โครงการลงทุน

(๔) วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุม ตลอดจนประเมินผลการ
ลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

(๕) ศึกษาค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริม
การลงทุน

(๖) ศึกษา และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการ
ส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ
ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น
ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่เป็นการรบกวน ต้องแจ้งเป็น
หนังสือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมหรือผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๒

การขอและการให้การส่งเสริม

มาตรา ๑๖ กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุน ได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและ
เป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไป
จำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการ
เกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยัง ไม่มีในราชอาณาจักร
หรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย
ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน โดย
จะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าว
กล่าวในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนตามวรรค
สองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศงดให้
การส่งเสริมการลงทุนกิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน ตาม

หลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ตามวรรคสอง ให้กระทำได้ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีความ เหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึง

(๑) จำนวนผู้ผลิตและกำลังผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักรเปรียบเทียบกับประมาณการ ความต้องการและขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น

(๒) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบได้ในราช อาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร

(๓) ปริมาณและอัตราการใช้ทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นและแรงงานหรือบริการ อย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

(๔) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๕) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา ๑๙ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการ อันสมควรที่จะป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมราย ใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริม เพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้นต้อง ปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน

(๒) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น

(๓) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลิตผลหรือการให้บริการ กรรมวิธีการผลิตหรือ ประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ

(๔) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่ต้องใช้

(๕) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ

(๖) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน

(๗) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๘) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

- (๙) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
- (๑๐) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๑๑) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไปภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว
- (๑๒) การขยายระยะเวลาตาม (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑)
- (๑๓) วันเปิดดำเนินการ
- (๑๔) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน
- (๑๕) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าว ว่าได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร
- (๑๖) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิต ประคบ หรือส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด
- (๑๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประคบ หรือการให้บริการ
- (๑๘) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประคบ
- (๑๙) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร หลักทรัพย์รัฐบาลไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร มอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒๐) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา ๒๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว สำนักงานต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นทราบมติของคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
- ถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมขอมรับการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหนังสือตอบให้สำนักงานทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น
- ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคสองออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน
- มาตรา ๒๒ ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้ว ต้องรายงานผลการเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม
- ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสี่เดือน และรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมสามารถจะดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้น โดยมีชกช้า

มาตรา ๒๓ บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริม

การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขาธิการลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข มอบให้ผู้ได้รับการส่งเสริม โดยมีชกช้า

หมวด ๓

สิทธิและประโยชน์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อศึกษาลู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนดและในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(๑) ช่างฝีมือ

(๒) ผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) และ (๒) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่า จะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๕ ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๒๘* ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

*[มาตรา ๒๘ วรรคแรก แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๒๘* เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

*[มาตรา ๒๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๓๐* ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

วรรคสอง [ยกเลิกแล้ว]

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

*[มาตรา ๓๐ วรรคแรก แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และความในวรรคสองของมาตรา ๓๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าถึงสำเร็จรูป ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้น หรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๓ ค่าแห่งกึ่งวิสต์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับ

รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตามมาตรา ๓๑ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๕* เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑)* [ยกเลิกแล้ว]

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรากำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด

จากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มียรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

*[ความใน (๑) ของมาตรา ๓๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๓๖* เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล เฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(๒) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริม นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

(๓) การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

*[มาตรา ๓๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และสัญญานั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้ แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

หมวด ๔

เครื่องจักร วัสดุดิบและวัสดุจำเป็น

มาตรา ๓๘* บรรดาเครื่องจักร วัสดุดิบหรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้ว หรือผู้ได้รับการส่งเสริม แล้วแต่กรณี โดยถือเอาการค้ำประกันของธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าได้

*[มาตรา ๓๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๓๙* ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีความสมควรแก้ไขเงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขเงื่อนไขนั้นได้ และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลัง ไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

*[มาตรา ๓๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๔๐* ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้อง ไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริม

(๑) ใช้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าเพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น

(๒) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น นอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑

*[มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจ้าง ยานพาหนะ โอน ให้เช่า นำไปใช้ในการอื่น หรือให้บุคคลอื่นใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น การอนุญาตจะทำเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งได้รับอนุญาต

จากคณะกรรมการตามมาตรา ๕๑ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์อัตราศุลกากรมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจําเองเครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร และผู้รับจําเองซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมบังคับจําเองเครื่องจักรนั้นก่อนพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์อัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้รับจําเอง โดยให้ถือว่าผู้รับจําเองนั้นเป็นผู้นำของเข้าซึ่งสิ้นสิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรนั้นในวันรับโอน

หมวด ๕

หลักประกันและการคุ้มครอง

มาตรา ๕๓ รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๕๔ รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม

มาตรา ๕๕ รัฐจะไม่ทำการผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้

มาตรา ๕๖ รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควรพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.๒๕๒๐ (หน้า ๒๐/๒๗) ไปที่หน้า:

มาตรา ๕๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไปซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

มาตรา ๕๘* รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า เป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกัน และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ ตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชการของกระทรวงกลาโหม

*[มาตรา ๕๘ วรรคแรก แก้ไข โดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔]

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่

เห็นสมควรแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแต่คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตราี้ในเวลาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลใดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการหรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามมาตราี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษและผู้ใดได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศุลกากรคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๔๘ ไม่เพียงพอสำหรับการให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้ กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกป็นอกและการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริมหรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้ว ไม่ว่าจะมิใช่ผู้ร้องเรียนขอ ให้คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

มาตรา ๕๓ ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจใดได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการ

ตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ได้รับรายงานเหตุผลตามวรรคหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการพิจารณาเห็นควรดำเนินการประการใด ให้ถือเป็นที่สุด และให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนั้นโดยมิชักช้า

หมวด ๖

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้สำนักงานเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมีได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นและให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากร โดยถือสภาพของของราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากรสำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนภาษีอากรให้เสียภาษีอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไว้แล้ว ให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินภาษีอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นเพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ถูกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำเข้าของนั้นเข้ามา หรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จ

สิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงานตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียเงินเพิ่มภาษีอากรให้แก่รัฐ โดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ต้องนำไปชำระตามวรรคสามในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสองอีกด้วยก็ได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มีให้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรา นี้ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่น หรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือ โอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินกิจการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการประสงค์จะขอรับช่วงดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริม ให้ออกบัตรส่งเสริมโดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๗

บทสุดท้าย

มาตรา ๕๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาด และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ อยู่แล้วใน

วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ แล้ว เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3)
พ.ศ.2544

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2544
เป็นปีที่ 56 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

- มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 31 ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้พิจารณา กำหนดเป็นสัดส่วนของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้ากึ่งสำเร็จรูปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาที่

ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้

การคำนวณเงินลงทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 35 เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่หรือเขตพื้นที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่ หรือเขตพื้นที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในท้องที่หรือเขตพื้นที่ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(1) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรปกติ มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี โดยนับจากวันที่กำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี สิ้นสุดลง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(2) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(3) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในการติดตั้ง หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด จากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้ว ในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ ภายในสิบปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากร หรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากร หรือ

ภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งหรือชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าภาษีอากรที่ต้องชำระโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระ แล้วแต่กรณี จนถึงวันที่นำเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มมาชำระซึ่งต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระดังกล่าว ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวถ้ามีเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 55/1 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

“มาตรา 55/1 ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมหมดสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น และให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ คณะกรรมการอาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนต่อกรมสรรพากร สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัดที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ และชำระ ณ สถานที่ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิ และประโยชน์นั้น โดยถืออัตรากำหนดที่ขึ้นอยู่กับระยะเวลาบัญชีที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนเป็นเกณฑ์คำนวณ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งและชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากรนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาแจ้งและชำระ จนถึงวันที่นำเงินภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มและเงินเพิ่มมาชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ

คำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคสอง มิให้มีผลกระทบต่อเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอน”

มาตรา 7 มิให้นำมาตรา 55/1 มาใช้บังคับแก่เงินได้ของผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 8 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2522

เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"นิคมอุตสาหกรรม" หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมทั่วไปหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก

"เขตอุตสาหกรรมทั่วไป" หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม

"เขตอุตสาหกรรมส่งออก" หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมการค้าหรือการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมการค้าหรือการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

"ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

"การค้าเพื่อส่งออก" หมายความว่า การค้าหรือการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

"ผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบการค้าหรือการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

"ผลิต" หมายความว่า รวบรวมถึงทำ สร้าง ผสม ประกอบ หรือบรรจุด้วย

"ภาษีสรรพสามิต" หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

"ผู้ว่าการ" หมายความว่า ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยรวมทั้งผู้ว่าการ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 2

นิคมอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 2

การประกอบกิจการ ประโยชน์ และข้อห้าม

มาตรา 41 ผู้ใดจะประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการ หรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา 42 บรรดาการปลูกสร้างอาคาร การตั้งโรงงาน และการประกอบกิจการโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง แต่การอนุญาตซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา 43 ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา 42 หรือในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารผิดแผนจากแผนผังแบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ให้ กนอ. มีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้าง แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร โดยแจ้งระยะเวลาให้ผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารทราบ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว และผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง

อาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กนอ. ให้ กนอ. มีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร เพื่อแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารนั้นได้โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารนั้น

มาตรา 44 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกอาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมหรือในเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการเห็นสมควรแม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกซึ่งเป็นคนต่างด้าว เลิกกิจการหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์และส่วนควบกับที่ดินนั้นให้แก่ กนอ. หรือผู้รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณีภายในเวลาสามปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินจำหน่ายที่ดินและส่วนควบกับที่ดินนั้นให้แก่ กนอ. หรือบุคคลอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา 45 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(1) ช่างฝีมือ

(2) ผู้ชำนาญการ

(3) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (1) หรือ (2) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา 46 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 45 ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ ตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา 47 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(1) เงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินต้นนั้น

(2) เงินกู้ต่างประเทศที่นำมาลงทุนในการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบการค้าเพื่อ

ส่งออกตามสัญญาที่ กนอ.ให้ความเห็นชอบรวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(3) เงินที่มีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบการค้าเพื่อส่งออกและสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจาก กนอ.

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยากจำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนั้นก็ได้อีก แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรนอกนอกราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละยี่สิบต่อปีของยอดเงินทุนดังกล่าวที่เหลืออยู่ในวันที่ 31 ธันวาคมของปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปีนผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และเหลืออยู่ในขณะที่ขอส่งเงินปีนผลออก

มาตรา 48 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับของที่เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าหรือการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี และของที่ใช้ในการสร้างประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคารในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ทั้งนี้เท่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามที่คณะกรรมการอนุมัติ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 49 ของที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกนำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อใช้ในการผลิตสินค้า หรือเพื่อการค้าเพื่อส่งออก ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ให้รวมถึงของ ที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งไปยังเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่งด้วย

มาตรา 50 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา 49 รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หากส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้ได้รับยกเว้นอากรขาออกและภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต

มาตรา 51 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา 48 มาตรา 49 และของตามมาตรา 52 รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หากนำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร จะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม

และภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ ตามสภาพ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกโดยถือเสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา 52 ของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร เมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แม้มิได้ส่งออกแต่ได้นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อใช้ตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากรโดยถือเสมือนว่าได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในวันที่นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา 53 การนำของเข้ามาในหรือนำออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก การเก็บรักษา และการควบคุมการขนย้ายให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้า การส่งออก และการเก็บของในคลังสินค้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม กับทั้งต้องปฏิบัติตามระเบียบและพิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด และให้นำบทลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับด้วย

มาตรา 54 ของที่ไม่ใช้หรือใช้ไม่ได้ซึ่งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกขออนุญาตเป็นหนังสือต่อ กนอ. เพื่อทำลาย หรือในกรณีที่ กนอ. เห็นสมควรสั่งให้ทำลายของดังกล่าว ให้ กนอ. แจ่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวและอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายทราบ และให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายสั่งดำเนินการทำลายของนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

ในกรณีที่ กนอ. ไม่อาจแจ่งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งทราบได้ เมื่อ กนอ. ได้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเป็นเวลาเจ็ดวัน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ่งแล้ว

ของที่ได้ถูกทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต

มาตรา 55 ห้ามมิให้ผู้ใดนำของในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 56 ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรืออยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายและต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของ กนอ.

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการ
กำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ส.โทตระกูล
รองนายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ 18)
พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543
เป็นปีที่ 55 ในราชการปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 37 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามต่อจากบทนิยามคำว่า "คลังสินค้า" ในมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"คำว่า "เขตปลอดอากร" หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขต ดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 8 ทวิ อธิบดีมีอำนาจ

(1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(2) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนตาม (1) และ (2) อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ทวิ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของ เช่นว่านั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 88 รายการละเยียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา 87 ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้นำของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ หรือที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการ โอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นหรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 97 ทวิ ของหมวด 10 เก็บของในคลังสินค้าแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"มาตรา 97 ทวิ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของที่หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือของที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคลซึ่งอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 10 ทวิ เขตปลอดอากร มาตรา 97 ตรี มาตรา 97 จัตวา มาตรา 97 ฉ มาตรา 97 สัตต มาตรา 97 อัฏฐ มาตรา 97 นว และมาตรา 97 ทศ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

"หมวด 10 ทวิ เขตปลอดอากร

มาตรา 97 ตรี ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยกฎกระทรวง

มาตรา 97 จัตวา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือชนิดของ ของที่จะนำไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา 97 เบญจ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ

(2) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(3) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 97 ฉ การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตมาใช้บังคับ โดยอนุโลมกับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

มาตรา 97 สัตต ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร

เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 อัฐ ในกรณีที่มิกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งนอกราชอาณาจักร ในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 97 นว การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้า

สำเร็จในเวลาที่น่าจะเห็นว่านั้นออกจากเขตปลอดภัย ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดภัยไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดภัย ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดภัยตามวรรคหนึ่งวันแต่จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดภัย โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 97 ทศ ให้นำบทบัญญัติในหมวด 10 เก็บของในคลังสินค้า และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับการนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุมการขนย้ายของในเขตปลอดภัย และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอนุโลม"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความใน (ง) วรรคหนึ่งของมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่น่าจะของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และ"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 ตริ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ตริ เมื่อผู้นำของเข้ามาแสดงความจำนงว่าของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่ง ไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้การกำประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่น แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา 19 ทวิ ก็ให้คืนหลักประกันโดยถือเสมือนว่าเป็นการคืนเงินอากร"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

"มาตรา 19 จัตวา ของที่นำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ ตามมาตรา 19 ทวิ หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้น

อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รองนายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394)

พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางกรณี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

(1) ร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาทแต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 4 การลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 ให้ใช้บังคับ แก่กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางกรณี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 อัญชารส และมาตรา 5 เอกราชวิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2500

“มาตรา 5 อัญชารส ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุนตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยกำหนดกิจการจัดการเงินร่วมลงทุนให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท โดยต้องมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนและชำระค่าหุ้นที่เหลือทั้งหมด ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันจดทะเบียน

การลดทุนจดทะเบียนให้กระทำได้ เมื่อได้ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็น

ระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีติดต่อกัน

(2) ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(3) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัท ดังนี้

(ก) ร้อยละ 20 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีหนึ่ง เว้นแต่มีเหตุอันสมควร และได้รับอนุญาตจากอธิบดี จะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 20 ก็ได้

(ข) ร้อยละ 40 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สอง

(ค) ร้อยละ 60 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สาม

(ง) ร้อยละ 80 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สี่ เป็นต้นไป

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวต้องเป็นกิจการที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี

(4) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน เว้นแต่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลาการถือหุ้นอาจน้อยกว่าเจ็ดปีได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าปี ต่อเนื่องกัน

(5) ต้องมีการมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้จัดการเงินร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มาตรา 5 เอื้อนวิสถิติ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมิน ดังต่อไปนี้

(1) เงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่ง จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญฐานรต

(2) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญฐานรต”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของวิสาหกิจดังกล่าว และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในกิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในตลาดทุน โดยผ่านการบริหารจัดการลงทุนของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อันจะทำให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเพิ่มขึ้น และระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405)

พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ บางกรณีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

"สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค" หมายความว่า บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยเพื่อประกอบกิจการให้บริการด้านการบริหารหรือด้านเทคนิค หรือการให้บริการสนับสนุนแก่วิสาหกิจในเครือหรือสาขาของตน ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในต่างประเทศ

"การให้บริการสนับสนุน" หมายความว่า การให้บริการสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานทางธุรกิจ
- (2) การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน
- (3) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- (4) การสนับสนุนด้านเทคนิค
- (5) การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย
- (6) การบริหารด้านงานบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค
- (7) การให้คำปรึกษาด้านการเงิน
- (8) การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

(9) การจัดการและควบคุมสินเชื่อ

(10) การให้บริการสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

"วิสาหกิจในเครือ" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กับสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ในลักษณะดังต่อไปนี้

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งถือหุ้นในสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (1) ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(4) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

(5) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคมีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงาน

(6) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (4) มีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงาน

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ในการหักภาษี ณ ที่จ่ายและคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่คนต่างด้าวได้รับเนื่องจากการจ้างแรงงานของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ซึ่งเมื่อคำนวณตามมาตรา 50(1) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สูงกว่าร้อยละ 15.0 ของเงินได้

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามวรรคหนึ่ง เมื่อคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 15.0 ของเงินได้ ให้คนต่างด้าวผู้มีเงินได้มีสิทธิได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 เมื่อคนต่างด้าวนั้นยอมให้ผู้จ่ายเงินได้หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้นั้น

มาตรา 5 ให้คนต่างด้าวซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้แล้วในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 4 เมื่อถึงกำหนดยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินนั้น มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่คนต่างด้าวไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้คืนหรือ ไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้คืน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ในกรณีที่คนต่างด้าวมีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากรไว้แล้ว และมีสิทธิเลือกเสียภาษี ตามมาตรา 48(3) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร คนต่างด้าวจะมีสิทธิได้รับการยกเว้นตามวรรค หนึ่ง เมื่อปรากฏว่า ในการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน คนต่างด้าวมิได้นำเงินได้พึง ประเมินตามมาตรา 40(4) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากรดังกล่าว และเงินได้พึงประเมินที่ถูกหัก ภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 4 มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ โดยต้องไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั้นคืนหรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในการได้รับยกเว้นตาม วรรคหนึ่งและวรรคสอง คนต่างด้าวต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้อง นำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ด้วย

มาตรา 6 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่คนต่าง ด้าวซึ่งทำงานประจำสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สำหรับเงินได้ที่ได้รับเนื่องจากการจ้างแรงงานซึ่ง เกิดจากการที่คนต่างด้าวนั้นถูกส่งตัวไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องไม่นำเงินได้นั้นมาหัก เป็นรายจ่าย ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในการคำนวณภาษีเงินได้ของสำนักงานปฏิบัติการภูมิ ภาควิสาหกิจในเครือซึ่งประกอบกิจการในประเทศไทย

มาตรา 7 คนต่างด้าวซึ่งจะได้รับสิทธิตามมาตรา 4 มาตรา 5 และมาตรา 6 ต้องเป็นคนต่างด้าวซึ่ง ทำงานประจำสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 10 โดยให้ได้รับสิทธิดังกล่าวใน ระหว่างการทำงานในประเทศไทยเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินสองปี ไม่ว่าในระหว่างเวลานั้นจะ ได้เดินทางออกจากประเทศไทยเป็นครั้งคราวหรือไม่ก็ตาม

คนต่างด้าวซึ่งกลับเข้ามาทำงานประจำสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคใดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่การ จ้างแรงงานครั้งก่อนสิ้นสุดลง ไม่ให้ได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งสำหรับการจ้างแรงงานในครั้งหลัง

มาตรา 8 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่ง

บัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อย ละ 10.0 ของกำไรสุทธิ ให้แก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สำหรับรายได้ดังต่อไปนี้

(1) รายได้จาก การให้บริการของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคแก่วิสาหกิจในเครือ หรือสาขา ต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

(2) ดอกเบี้ยที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยจากเงินกู้ยืมที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคได้กู้มาเพื่อให้กู้ยืมต่อ

(3) ค่าสิทธิที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิ ภาควิสาหกิจ หรือจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่กระทำขึ้นในประเทศไทยบริษัทหรือห้าง

หุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องตาม (3) หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคไปใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

มาตรา 9 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

มาตรา 10 สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่จะได้รับสิทธิตามมาตรา 8 และมาตรา 9 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป
- (2) มีการให้บริการแก่วิสาหกิจในเครือในต่างประเทศ หรือสาขาของตนในต่างประเทศ

อย่างน้อยสามประเทศ

(3) มีรายได้ตามมาตรา 8(1) และ (3) ที่จ่ายจากหรือในต่างประเทศรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของรายได้ทั้งหมด เว้นแต่ภายในเวลาสามรอบระยะเวลาบัญชีแรกนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่จดทะเบียนเป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคตาม (4) อาจมีรายได้ดังกล่าวไม่ถึงร้อยละห้าสิบก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของรายได้ทั้งหมด กรณีมีเหตุสุดวิสัยอันมิใช่ความผิดของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคหรือมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจพิจารณาผ่อนผันให้ต่ำกว่าอัตราร้อยละที่กำหนดดังกล่าวได้ แต่ให้ผ่อนผันได้เพียงหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี

(4) ได้จดทะเบียนเป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

- (5) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

มาตรา 11 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคตามมาตรา 10 เฉพาะที่จ่ายจากกำไรสุทธิอันเกิดจากรายได้ตามมาตรา 8

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 406)

พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินบางประเภทอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 406) พ.ศ. 2545"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 สัตต แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

มาตรา 4 สัตต การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสี่สิบห้าของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้นำบทนิยามคำว่า "สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค" และ "การให้บริการสนับสนุน" ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

กฎหมายสำหรับนักลงทุนต่างชาติและบริษัทต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน

**Income Tax Law of the People's Republic of China for Enterprises with Foreign Investment
and Foreign Enterprises**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

กฎหมายสำหรับนักลงทุนต่างชาติและบริษัทต่างชาติในสาธารณรัฐประชาชนจีน

**Income Tax Law of the People's Republic of China for Enterprises with Foreign Investment
and Foreign Enterprises**

(Adopted at the Forth Session of the National People's Congress and promulgated by Order No. 45 of the President of the People's Republic of China on April 9, 1991)

Article 1 Income tax shall be paid in accordance with the provisions of this Law by enterprises with foreign investment within the territory of the People's Republic of China on their income derived from production, business operations and other sources.

Income tax shall be paid in accordance with the provisions of this Law by foreign enterprises on their income derived from production, business operations and other sources within the territory of the People's Republic of China.

Article 2 "Enterprise with foreign investment" referred to in this Law means Chinese-foreign equity joint ventures, Chinese foreign contractual joint ventures and foreign-capital enterprises that are established in China.

"Foreign enterprises" referred to in this Law means foreign companies, enterprises and other economic organizations which have establishments or places in China and engage in production or business operations, or which, though without establishments or places in China, have income from sources within China.

Article 3 Any enterprise with foreign investment which establishes its head office in China shall

pay income tax on its income derived from sources inside and outside China. Any foreign enterprise shall pay income tax on its income derived from sources within China.

Article 4 The taxable income of enterprises with foreign investment and establishments or places set up in China by foreign enterprises to engage in production or business operations shall be the amount remaining from gross income in a tax year after costs, expenses and losses have been deducted.

Article 5 The income tax on enterprises with foreign investment and the income tax which shall be paid by foreign enterprises on the income of their establishments or places set up in China to engage in production or business operations shall be computed on taxable income at the rate of 30 percent; local income tax shall be computed on taxable income at the rate of 3 percent.

Article 6 The state shall, in accordance with the industrial policies, guide the orientation of foreign investment and encourage the establishment of enterprises with foreign investment which adopt advanced technology and equipment and export all or the greater part of their products.

Article 7 The income tax on enterprises with foreign investment established in special economic zones, foreign enterprises which have establishments or places in special economic zones engaged in production or business operations, and enterprises with foreign investment of a production nature in economic, and technological development zones shall be levied at the reduced rate of 15 percent.

The income tax on enterprises with foreign investment of a production nature established in coastaleconomic open zones, or in the old urban districts of cities where the special economic zones or the economic and technological development zones are located, shall be levied at the reduced rate of 24 percent.

The income tax on enterprises with foreign investment in coastal economic open zones, old urban districts of cities where the special economic zones or the economic and technological

development zones are located, or other regions defined by the State Council within the scope of energy, communications harbour, wharf or other projects encouraged by the state, may be levied at the reduced rate of 15%. The specific rules shall be regulated by the State Council.

Article 8 Any enterprise with foreign investment of a production nature scheduled to operate for a period of not less than 10 years shall, from the year in which it begins to make profits, be exempted from income tax in the first and second years and allowed a 50% reduction in the third to fifth years. However, the exemption from or reduction of income tax for enterprises with foreign investment engaged in the exploration of resources such as oil , natural gas, rare metals, noble metals, etc., shall be regulated separately by the State Council. Enterprises with foreign investment have actually operated for a period of less than 10 years shall repay the amount of income tax already exempted or reduced.

The relevant regulations promulgated by the State Council before the entry into force of this Law, which provide preferential treatment in the form of exemption from or reduction of income tax for enterprises engaged in energy, communications, harbour, wharf and other major projects of a production nature for a period longer than that specified in the preceding paragraph, or which provide preferential treatment in the form of exemption from or reduction of income tax for enterprises engaged in major projects of a non-production nature, shall remain applicable after this Law enters into force.

Any enterprise with foreign investment which is engaged in agriculture, forestry or animal husbandry and any other enterprise with foreign investment which is established in remote underdeveloped areas may, upon approval by the competent department for tax affairs under the State Council of an application filed by the enterprise, be allowed a 15 percent to 30 percent reduction of the amount of income tax payable for a period of 10 years following the expiration of the period for tax exemption or reduction, provided for in the preceding two paragraphs.

After this Law enters into force, any modification to the provisions of the preceding three paragraphs of this Article on the exemption from or reduction of income tax on enterprises shall

be submitted by the State Council to the Standing Committee of the National People's Congress for decision.

Article 9 The exemption from or reduction of local income tax for any enterprise with foreign investment which operates in an industry or undertakes a project encouraged by the state shall, in accordance with the actual situation, be at the discretion of the people's government of the relevant province, autonomous region or municipality directly under the Central government.

Article 10 Any foreign investor of an enterprise with foreign investment which reinvests its share of profit obtained from the enterprise directly into that enterprise by increasing its registered capital, or which uses the profit as capital investment to establish other enterprises with foreign investment to operate for a period of not less than 5 years shall, upon approval by the tax authorities of an application filed by the investor, be refunded 40% of in respect of preferential treatment, such provisions shall apply, if the investor withdraws its reinvestment before the expiration of a period of 5 years, it shall repay the refunded tax.

Article 11 Losses incurred in a tax year by an enterprise with foreign investment or by an establishment or place set up in China by a foreign enterprise to engage in production or business operations may be offset against income of the following tax year. Should the income of the following tax year be insufficient to offset the said losses, the balance may be offset against income of the next subsequent year, and so on, over a period not exceeding 5 years.

Article 12 Any enterprise with foreign investment shall be allowed, when filing a consolidated income tax return, to deduct from the amount of tax payable the foreign income tax already paid abroad in respect of income derived from sources outside China. The deductible amount shall not, however, exceed the amount of income tax otherwise payable under this Law in respect of income derived from sources outside China.

Article 13 The payment or receipt of charges or fees in business transactions between an enterprise with foreign investment, or an establishment or place set up in China by a foreign

enterprise to engage in production or business operations, and its associated enterprises shall be made in the same manner as the payment or receipt of charges of fees in business transactions between independent enterprises. Where the payment or receipt of charges or fees is not made in the same manner as in business transactions between independent enterprises and this results in a reduction of taxable income, the tax authorities shall have the right to make reasonable adjustments.

Article 14 Where an enterprise with foreign investment or an establishment or place set up in China by a foreign enterprise to engage in production or business operations is established, moves to a new site, merges with another enterprise, breaks up, winds up or makes a change in any of the main entries of registration, it shall present the relevant documents to and shall go through tax registration or a change or cancellation in registration with the local tax authorities, after the relevant event is registered or a change or cancellation in registration has been made with the administrative agency for industry and commerce.

Article 15 Income tax on enterprises and local income tax shall be computed on an annual basis and paid in advance in quarterly installments. Such payments shall be made within 15 days from the end of each quarter and the final settlement shall be made within 5 months from the end of each tax year. Any excess payment shall be refunded and any deficiency shall be repaid.

Article 16 Any enterprise with foreign investment and any establishment or place set up in China by a foreign enterprise to engage in production or business operations shall file its quarterly provisional income tax returns in respect of advance payments with the local tax authorities within the period for each advance payment of tax and shall file an annual income tax return together with the final accounting statements within 4 months from the end of the tax year.

Article 17 Any enterprise with foreign investment and any establishment or place set up in China by a foreign enterprise to engage in production or business operations shall report its financial and accounting systems to the local tax authorities for reference purposes. All accounting records

must be complete and accurate, with legitimate vouchers as the basis for entries.

If The financial and accounting bases adopted by an enterprise with foreign investment or an establishment or place set up in China by a foreign enterprise to engage in production or business operations contradict the relevant tax provisions of the State Council, tax payment shall be computed in accordance with the relevant tax provisions of the State Council.

Article 18 If any enterprise with foreign investment goes into liquidation, and if the balance of its net assets or the balance of its remaining property after deduction of the enterprises undistributed profit, various funds and liquidation expenses exceeds the enterprises paid-in capital, the excess portion shall be liquidation income on which income tax shall be paid in accordance with the provisions of this Law.

Article 19 Any foreign enterprise which has no establishment or place in China but which derives profits, interest, rent, royalties or other income from sources in China, or which, though it has an establishment or place in China, derives such income and the income is not effectively connected with such establishment or place, shall pay an income tax of 20 percent on such income.

From the payment of income tax in accordance with the provisions of the preceding paragraph, the income beneficiary shall be the taxpayer and the payer shall be the withholding agent. The tax shall be withheld from the amount of each payment by the payer. The withholding agent shall, within 5 withholding income tax return to the local tax authorities.

An exemption from or reduction of income tax shall apply to the following income:

(1) profits derived by a foreign investor from an enterprise with foreign investment shall be exempted from income tax;

(2) income from interest on loans made to the Chinese Government or Chinese state banks by international financial organizations shall be exempted from income tax;

(3) income from interest on loans made at a preferential interest rate to Chinese state banks by foreign banks shall be exempted from income tax;

(4) income tax on royalties received for the supply of technical know-how in scientific research, exploitation of energy resources, development of the communications industries, agricultural, forestry and animal husbandry production, and the development of important technologies may, upon approval by the competent department for tax affairs under the State Council, be levied at the reduced rate of 10 percent. Where the technology supplies is advanced or the terms are preferential, exemption from income tax may be allowed.

Apart from the aforesaid provisions of this article, if preferential treatment in the form of reduction of or exemption from income tax on profits, interest, rent, royalties and other income, is required, it shall be regulated by the State Council.

Article 20 The tax authorities shall have the right to inspect the financial accounting and tax affairs of enterprises with foreign investment and establishments or places set up in China by foreign enterprises to engage in production or business operations, and shall have the right to inspect the tax withholding of the withholding agent and its payment of the withheld tax to the State Treasury.

The entities and withholding agents being inspected must report the facts and provide relevant information. They may not conceal or refuse to report any facts.

When making an inspection, the tax officials shall produce their identity documents and shall be responsible for confidentiality.

Article 21 Income tax payable according to this Law shall be computed in terms of Renminbi (RMB). Income in foreign currency shall be converted into Renminbi according to the exchange rate quoted by the state exchange control authorities for purposes of tax payment.

Article 22 If any taxpayer fails to pay tax within the prescribed time limit, or if the withholding agent fails to remit the tax withheld within the prescribed time limit, the tax authorities shall, in addition to setting a new time limit for tax payment, impose a surcharge for overdue payment equal to 0.2% of the overdue tax for each day in arrears, starting from the first day the payment became overdue.

Article 23 The tax authorities shall set a new time limit for registration or submission of documents and may impose a fine of 5,000 yuan or less on any taxpayer or withholding agent which fails to register for tax purposes or to make a change or cancellation in registration with the tax authorities within the prescribed time limit; submit an income tax return, final accounting statements or withholding income tax return to the tax authorities within the prescribed time limit; or report its financial and accounting systems to the tax authorities for reference purposes.

Where the tax authorities have set a new time limit for registration or submission of documents, they shall impose a fine of 10,000 yuan or less on tax payers or withholding agents which again fail to meet the time limit for registration or making a change in registration with the tax authorities, or for submitting an income tax return, final accounting statements or withholding income tax return to the tax authorities. Where the circumstances are serious, the legal representative and the person directly responsible shall be investigated for criminal responsibility by applying, mutatis mutandis, the provisions of Article 121 of the Criminal Law.

Article 24 Where the withholding agent fails to fulfill its obligation to withhold tax as provided in this Law, and does not withhold or withholds an amount less than that which should have been withheld, the tax authorities shall set a time limit for the payment of the amount of tax that should have been withheld, and may impose a fine up to but not exceeding 100% of the amount of tax that should have been withheld.

Where the withholding agent fails to remit the tax withheld to the State Treasury within the prescribed time limit, the tax authorities shall set a time limit for remitting the taxes and may

impose a fine of 5,000 yuan or less on the withholding agent; if the withholding agent again fails to meet the time limit, the tax authorities shall pursue the taxes according to the law and may impose fine of 10,000 yuan or less on the withholding agent. If the circumstances are serious, the legal representative and the person directly responsible shall be investigated for criminal responsibility by applying, mutatis mutandis, the provisions of Article 121 of the Criminal Law.

Article 25 Where any person evades tax by deception or concealment or fails to pay tax within the time limit prescribed by this Law and, after the tax authorities have pursued the payment of tax, again fails to pay it within the prescribed time limit, the tax authorities shall, in addition to recovering the tax which should have been paid, impose a fine up to but not exceeding 500 percent of the amount of tax which should have been paid. Where the circumstances are serious, the legal representative and the person directly responsible shall be investigated for criminal responsibility in accordance with the provisions of Article 121 of the Criminal Law.

Article 26 In case of a dispute with the tax authorities in respect of the payment of tax, any enterprise with foreign investment, foreign enterprise or withholding agent must first pay tax according to the relevant regulations. Thereafter, the taxpayer or withholding agent may, within 60 days from the date of receipt of the tax payment certificate issued by the tax authorities, apply to the tax authorities days after receipt of the application for reconsideration. If the taxpayer or withholding agent is not satisfied with the decision, it may institute legal proceedings in the people's court within 15 days from the date of receipt of the notification on decision made after reconsideration.

If the party concerned is not satisfied with the decision on punishment by the tax authorities, it may, within 15 days from the date of receipt of the notification on punishment, apply for reconsideration to the tax authorities at the next highest level above the which made the decision on punishment. Where the party is not satisfied with the decision made after reconsideration, it may institute legal proceedings in the people's court within 15 days from the date of receipt of the decision made after reconsideration, The party concerned may, however, directly institute legal

proceedings in the people's court within 15 days from the date of receipt of the decision made after reconsideration. The party concerned may, however, directly institute legal proceedings in the people's court within 15 days from the date of receipt of the notification on punishment. If the party concerned does not apply for reconsideration to the higher tax authorities or institute legal proceedings in the people's court within the time limit, and if the decision on punishment is not fulfilled, the tax authorities which made the decision on punishment may apply to the people's court for compulsory execution.

Article 27 Where any enterprise with foreign investment which was established before the promulgation of this Law would otherwise, in accordance with the provisions of this Law, be subject to higher tax rates or enjoy less preferential treatment of tax exemption or reduction than before the entry into force of this Law, in respect of such enterprise, within its approved period of operation, the law and relevant regulations of the State Council in effect before the entry into force of this Law shall apply. If any such enterprise has no approved period of operation, the law and relevant regulations of the State Council in effect before the entry into force of this Law shall apply within the period prescribed by the State Council. Specific rules shall be regulated by the State Council.

Article 28 Where the provisions of tax agreements concluded between the government of the People's Republic of China and foreign governments are different from the provisions of this Law, the provisions of the respective agreements shall apply.

Article 29 Rules for implementation shall be formulated by the State Council in accordance with this Law.

Article 30 This Law shall enter into force on 1 July 1991. The Income Tax of the People's Republic of China for Chinese-Foreign Equity Joint Ventures and the Income Tax Law of the People's Republic of China for Foreign Enterprises shall be annulled as of the same date.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

กฎหมายการลงทุนของต่างชาติในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

LAW ON FOREIGN INVESTMENT IN VIET NAM

With a view to expanding economic cooperation with foreign countries, serving the cause of industrialization and modernization, and developing the national economy on the basis of efficiently tapping and utilizing resources of the country; In accordance to the Constitution in 1992 of the Socialist Republic Of Vietnam, This law sets forth provisions regulating foreign direct investment in Vietnam.

Chapter 1

General Provisions

Article 1:

The State of the Socialist Republic of Vietnam encourages foreign investors to invest in Vietnam on the basis of respect for the independence and sovereignty of Vietnam, observance of the laws of Vietnam, equality, and mutual benefit.

The State of the Socialist Republic of Vietnam protects the owner ships, of invested capital and other legitimate rights of the foreign investors, and extend to the latter favourable conditions and quick formalities to invest in Vietnam.

Article 2:

For the purpose of this law, the following terms shall have the respective meanings ascribed to them hereunder:

1. "Foreign direct investment in Vietnam" refers to the acts of the foreign investors in bringing into Vietnam their capital in terms of money or any types of assets in order to carry out investment activities as stipulated by this law.
2. "Foreign investors" refers to foreign organizations or individuals investing in Vietnam.
3. "Foreign partner" refers to the party consisting of one or more foreign investors.

4. "Vietnamese partner" refers to the party consisting of one or more Vietnamese economic organizations of all economic sectors.

5. "The two partners" refers to the Vietnamese partner and the foreign partner;

"Several partners" refers to the Vietnamese partner and the foreign partner, or the foreign partners and Vietnamese partners. or Vietnamese partners and foreign partners.

1. "Foreign-invested enterprise" refers to the joint venture enterprise or the 100% foreign capital enterprise.

2. "The joint venture enterprise" refers to the enterprise jointly established in Vietnam by the two partners or several partners involved on the basis of a joint venture contract or an agreement signed between the Government of the Socialist Republic of Vietnam and a foreign government, or to the new enterprise established in Vietnam as a result of cooperation between a foreign-invested enterprise and Vietnamese partner or between any such joint venture and a foreign partner on the basis of the joint venture contract.

3. "The 100% foreign capital enterprise" refers to an enterprise in Vietnam whose capital is wholly owned by the foreign investor.

4. "Business cooperation contract" refers to a document signed between two or several partners to carry out investment activities in Vietnam without establishing a status of juridical person.

5. "Join venture contract" refers to a document signed between partners mentioned at Point of this Article to set up a joint venture enterprise in Vietnam.

6. "Build-Operate-Transfer (BOT) contract" refers to a document signed between a Vietnamese competent agency and a foreign investor to build and operate an infrastructure project for a certain period; upon the expiry, the foreign investor shall transfer the project to the State of Vietnam without compensation.

7. "Build-Transfer-Operate (BTO) contract" refers to a document signed between a Vietnamese competent agency and a foreign investor to build an infrastructure project, upon the completion of that project, the foreign investor transfers it to the State of Vietnam, and the Vietnamese Government reserves the right of operating that project for the foreign investor for a certain period to refund the investment and to earn profit on a reasonable basis.

8. "Build-Transfer (BT) contract" refers to a document signed between a vietnamese authorized agency and a foreign investor to build an infrastructure project; upon completion, the foreign investor transfers the project to the State of Vietnam, and the Vietnamese Government offers favourable conditions to the foreign investor to carry out another project to refund the investment and to earn profit another project to refund the investment and to earn profit on a reasonable basis.
9. "Export processing zone" refers to an industrial zone specializing in manufacturing exports, carrying out services for the manufacture of exports and for export activities, with defined geographical lines, established by the Government, or under the permission of the Government.
10. "Export processing enterprise" refers to an enterprise specializing in manufacturing exports, carrying out services for the manufacture of exports, and for export activities, established and operating in accordance with regulations of the Government on export processing enterprises.
11. "Industrial zone" refers to a zone reserved for the manufacture of industrial commodities and for carrying out services for industrial production, established by the Government or under the permission of the Government.
12. "Industrial zone enterprise" refers to an enterprise established and operating within the industrial zone.
13. "Investment capital" refers to the capital required for implementing an investment project, and comprises of legal capital and loan capital.
14. "Legal capital" of a foreign-invested enterprise refers to the capital required for establishing the enterprise, and the capital is prescribed in the charter of the enterprise.
15. "Capital contribution" refers to the capital paid in by each partner to constitute the legal capital of the enterprise.

"Re-investment" refers to the use of profit and other legitimate sources of income generated from foreign investment activities in Vietnam to add capital to the on-go-ing project in Vietnam or to another new investment project in accordance with forms of investment stipulated in this law.

Article 3:

Foreign investors are allowed to invest in Vietnam in various areas of the national economy.

The State of Vietnam encourages foreign investors to invest in economic sectors and localities as follows:

1. Sectors:

- a. Production of exports;
- b. Cultivating, growing, and processing agricultural, forestry, and aquatic products;
- c. High technology, advanced know-how industries, with a view to protecting the ecological environment, investment in research and development;
- d. Labor-intensive industries; processing materials and using efficiently natural resources available in Vietnam;
- e. Construction of infrastructure and other important industrial production facilities;

2. Localities:

- a. Mountainous and remote regions;
- b. Areas of underdeveloped socio-economic level
- c. The State of Vietnam shall not grant foreign investment licenses in sectors and areas therein foreign investment may hamper the national security and defense, cultural and historical heritage, custom, and ecological environment.

In accordance with planning and development orientation in each period, the Government shall specify localities where foreign investment is encouraged, issue lists of priority and prime priority investment projects, lists of conditional investment sectors, and lists of prohibited investment sectors.

Vietnamese private economic organizations are allowed to engage in investment cooperation with foreign investors in sectors and under conditions regulated by the Government.

Chapter 2

Forms of Investment

Article 4

Foreign investors are allowed to invest in Vietnam in the following investment forms:

1. Business cooperation on the basis of business cooperation contract;
2. Joint venture enterprise
3. 100 degree celsius foreign capital enterprise

Article 5

The two partners or several partners partners may enter into a contractual business cooperation venture including the profit-sharing, product-sharing, and other forms of business cooperations

The object, nature, and scope of business as well as rights, obligations, and liabilities of each of the partners and the relationship between them shall be subject to mutual agreement and expressly stated in the business them shall be subject to mutual agreement and expressly stated in the business cooperation contract.

Article 6

The two or several partners may enter into cooperation for he establishment of a joint venture in Vietnam on the basis of a joint venture contract.

Such joint venture enterprise may, again, cooperate with a foreign investor or a Vietnamese business to establish a new joint venture in Vietnam.

Any joint venture thus established shall be under the form of a liability limited company, and shall enjoy the status of juridical person in accordance with the laws of Vietnam.

Article 7

The foreign partner may contribute to the legal capital of a joint venture in the following forms:

Foreign currency; or the Vietnamese currency generated from foreign investment activities in Vietnam;

- a. Equipment, machinery, plant, and other building facilities
- b. The value of industrial property rights, technical know-how, technical processes, and technical services.

The Vietnamese partner may contribute to the legal capital of a joint venture in the following forms:

- a. The Vietnamese currency, foreign currency;
- b. The value of the land use right accordance to regulations on land;
- c. Natural resources, value of rights of using water surface and sea surface in accordance with the laws;
- d. Equipment, machinery, plant, and other building facilities;
- e. The value of industrial property rights, technical know-how, technological processes, and technical services;

The capital contribution by partners in forms other than those stipulated in Point 1 and 2 of this Article shall have to obtain approval from the Government.

Article 8

There shall be no ceiling on the maximum contribution by the foreign partner or foreign partners to the legal capital of a joint venture in accordance with the agreement of the partners involved, but this contribution shall not be less than 30% of the legal capital, except for other cases determined by the Government.

In the case of a joint venture involving several partners, the minimum capital contribution of each Vietnamese partner shall be determined by the Government.

For those important economic projects determined by the Vietnamese Government, partners involved shall have to reach an agreement on gradually increasing the capital contribution of the Vietnamese partner to the legal capital of the joint venture.

Article 9

The value of the capital contribution of each partner shall be assessed according to market prices at the time of contribution. The process of capital contribution shall be mutually agreed upon and expressed in the joint venture contract which is approved by the State foreign investment authority.

Partners shall be responsible for the truthfulness and accuracy of the value of their capital contribution. Where necessary, the State foreign investment authority reserves the right to choose an inspection organization to re-inspect into the real value of capital contributions of partners.

Article 10

The profits and risks of a joint venture shall be shared by the partners in proportion to their respective capital contributions unless this is otherwise agreed upon by partners in the joint venture contract.

Article 11

The leading body of a joint venture shall be its Board of Management which comprises of representatives of partners involved.

The partners shall appoint their nominees to the Board of Management in proportion to their respective capital contributions to the legal capital of the joint venture.

In case of a joint venture involving two partners, each of them shall have at least two members on the Board of Management.

Where a joint venture involves several partners, each of them shall have at least one member on the Board of Management.

If a joint venture involves a Vietnamese partner and several foreign partners, or vice-versa, a foreign partner and several Vietnamese partners, such a Vietnamese partner or foreign partner, as the case may be, shall have at least two members on the Board of Management

On the Board of Management of a joint venture which is established between a joint venture operating in Vietnam with a foreign investor or with a Vietnamese enterprise, there shall be at least two members of such joint venture will have at least one member.

Article 12

The Chairman of the Board of Management shall be appointed by mutual agreement of the partners. The Chairman of the Board of Management shall be responsible for convening and presiding over meetings of the Board of Management; supervising the implementation of resolutions of the Board of Management.

The General Director and Deputy General Directors shall be appointed, and dismissed, by the Board of Management; and are responsible to the Board of Management and the laws for the management over and directions to operations of the joint venture.

Either the Director General or the First Deputy Director General shall be a Vietnamese citizen.

the responsibilities and rights of the Chairman of the Board of Management, the Director General, and the First Deputy Director General shall be expressed in the charter of the joint venture.

Article 13

Regular meetings of the Board of Management shall be determined by the board itself.

The Board of Management may convene irregular meetings at the request of the Chairman of the Board of Management, or of two thirds of members of the Board of Management or the request of the General Director or the First Deputy General Director.

All meetings of the Board of Management shall be convened by the Chairman of the Board of Management.

The meeting of the Board of Management shall be attended by at least two thirds of members of the Board of Management representing partners involved.

Article 14

The most important matters concerning the organization and operations of the joint venture, namely the appointment and dismissal of the Director General, the First Deputy Director General, the Chief Accountant; amending and supplementing to the charter of the joint venture; drawing the annual financial balance sheet and accepting the completion of a project; and borrowing investment capital shall be determined upon by the Board of Management of the principle of unanimity among members of the Board of Management present at the meeting.

Partners may agree to express in the charter of the joint venture other issues that shall be determined upon on the principle of unanimity.

Other issues not stated at Point 1 of this Article shall ne determined upon by the Board of Management on the principle of obtaining more than half of members of the Board of Management present at the meeting voting approval.

Article 15

Foreign investors may establish in Vietnam enterprises with 100% foreign capital.

The 100% foreign capital enterprise shall be established in the form of the liability limited company, and is granted the status of juridical person according to the laws of Vietnam.

The 100% foreign capital enterprise may cooperate with a Vietnamese enterprise to establish a joint venture.

For those important projects determined by the Government, vietnamese enterprises in

the basic of mutual agreement with the project owner can buy back a certain equity of the enterprise to establish a joint venture.

Article 16

The legal capital of a foreign-invested enterprise shall be no less than 30% of the total invested capital of the enterprise. In special cases, the rate may be less than 30%, but this rate must be approved by the state foreign investment authority.

In the process of operation, the foreign-invested enterprise shall not scale down its legal capital.

Article 17

The duration of a foreign-invested enterprise and that of a business cooperation contract shall be expressed in the investment license of each project in accordance with the regulations of the Government, but not in excess 50 years.

In accordance with stipulations of the Standing Committee of the National Assembly, the Government shall make a decision on a longer duration for each project but not in excess of 70 years.

Article 18

Foreign investors are allowed to invest in industrial zones and export processing zones in the forms stipulated in article 4 of this Law.

Vietnamese enterprises under all economic sectors shall be allowed to cooperate with foreign investors to invest in industrial zones and export processing zones in the forms stipulated in Point 1, Point 2 of Article 4 of this Law or to establish enterprises with 100% of their own capital.

The relations of exchanging goods between enterprises in the market of Vietnam and export processing enterprises are considered import-export relations, and shall be governed by the Law on Import-Export processing enterprises are allowed to buy materials, facilities, and commodities from the local market into the Export Processing Zone in accordance with simple formalities regulated by the Government.

The Government issues regulations on the Industrial Zone and Export Processing Zone.

Article 19

Foreign investors investing in the construction of infrastructure projects may sign the BOT contract, the BTO contract, and the BT contract with the authorized State agency of Vietnam. Foreign investors shall be liable to interests and obligations as stipulated in the respective contract.

The government shall regulate in details the investment in the forms of BOT contract, the BTO contract, and the BT contract.

Chapter 3

Measures of the investment guarantee

Article 20

The State of the Socialist Republic of Vietnam shall guarantee fair and equitable treatment to foreign investors investing in Vietnam.

Article 21

Throughout the duration of investment in Vietnam, invested capital and other assets of the foreign investors shall not be appropriated or requisitioned by means of administrative procedures, and foreign-invested enterprise shall not be nationalized.

The State of the Socialist Republic of Vietnam shall protect the industrial property rights and guarantee other legitimate interests of the foreign investors in their activities of technology transfer in Vietnam.

In the case of changes of the Vietnamese laws resulting in damages to the interests of foreign-invested enterprises and partners involved in the business cooperation contracts which have been licensed, the State shall take appropriate measures to guarantee the interests of the investors.

Article 22

Foreign investors investing in Vietnam shall the right to remit abroad;

1. Profits accruing from business operation;
2. Payments due to them from the provisions of technology or services;
3. The principal and interest due on loans made in the course of business operations;
4. Their invested capital;
5. Other sums and assets in their legal ownership.

Article 23

Foreigners working in Vietnam for a foreign-invested enterprise or for the execution of a business cooperation contract shall, after payment of income taxes as prescribed by the laws of Vietnam, be authorized to remit abroad their legitimate incomes.

Article 24

Any dispute between the partners arising out of a business cooperation contract, a joint venture as well as dispute between foreign-invested enterprises and between partners involved in a business cooperation contract with Vietnamese enterprises shall first be resolved through mutual negotiation and amicable settlement.

If, however, parties to a dispute failed to reach an agreement, the dispute shall be referred to an arbitration organization or the Vietnamese court in accordance with the laws of Vietnam.

For disputes between partners in joint venture enterprise or a business cooperation contract, partners involved may mutually agree in the contract the choice of another arbitration organization to settle disputes.

The settlement of disputes between partners arising from the BOT contract, the BOT contract, and the BT contract shall conform to the mode mutually agreed upon and expressed in the contract.

**Rights and obligations of foreign investors and
foreign-invested enterprises**

Article 25

The foreign-invested enterprises and partners involved in the business cooperation contracts shall be allowed to recruit employees in accordance with their labour demands and shall take priority in recruiting Vietnamese employees; the recruitment of foreign employees is only permitted where technical and managerial skills are required which the Vietnamese side cannot meet, but a plan to train Vietnamese employees to fill such positions must be taken.

Rights and obligations of employees working in foreign invested enterprises are guaranteed by labour contracts, collective labour agreement, and legal regulations on labour.

Article 26

Employees, Vietnamese employees and foreign employees shall have to observe regulations on labour and other related regulations, and shall have to respect honor, dignity and custom of one another.

Article 27

Foreign-invested enterprises shall have to respect the rights of vietnamese employees in participating in political organization and socio-political organizations in accordance with the laws of Vietnam.

Article 28

Foreign-invested enterprises and foreign partners involved in business cooperation contracts shall have to insure assets and civil liabilities at insurance companies of Vietnam or at other insurance companies licensed to operate in Vietnam.

Article 29

The transfer of foreign technologies into Vietnam of investment projects shall be executed in the forms of capital, contribution in terms of technologies, or purchase of technologies on the basis of contract in accordance with regulations on technology transfer.

The Vietnamese Government encourages the rapid transfer of technologies, especially advanced technologies.

Article 30

Foreign invested enterprises, partners involved in a business cooperation contract upon the completion of construction works to establish the business shall have to go through the acceptance and hand over procedures for the construction works with certificates of inspection organizations required.

Foreign-invested enterprises, partners involved in a business cooperation contract shall have to go through tender procedures in accordance with regulations of tenders.

Articles 31

Foreign invested enterprises, partners involved in a business cooperation contract shall enjoy self independence in business operations in accordance with objects stated in the investment licenses; be allowed to import machinery, equipment, materials, and transport means, directly export or export by consignment and distribute their products to execute the investment project in accordance with the laws.

Foreign-invested enterprises, partners involved in a business cooperation contract shall take priority in purchasing equipment, machinery, materials, and transport means in Vietnam in the case technical-commercial conditions are the same.

Article 32

Foreign-invested enterprises are allowed to open branches outside the centrally-governed province or city where the enterprises are headquartered to perform business operations in accordance with scopes and objects stated in the investment license, and shall have to

obtain approval from the people's committee of the province or city where the branches are to be set up.

Article 33

Foreign-invested enterprises, partners involved in a business cooperation contract shall self-guarantee demands of foreign currency for their operations.

The Vietnamese Government guarantees to balance foreign currency demands for projects on the construction of infrastructure works, production of goods to substitute essential imported goods and other important projects.

Article 34

Partners in a joint venture enterprise shall have the rights to transfer their equities in a joint venture enterprise, but priority shall be given to the other partners in the joint venture enterprise. In the case equities are transferred to a third party, the transfer conditions shall not be more favourable than those which have been set out to the other partners in the joint venture. The transfer shall be mutually agreed upon by partners involved in the joint venture.

These regulations are also applicable for the transfer of rights and obligations of partners involved in a business cooperation contract.

The 100 degree censored foreign investment capital enterprise shall have the rights of transferring its equities, but priority shall be given to the Vietnamese enterprises.

The transfer of equities becomes effective only after the State foreign investment authority approves the capital transfer contract.

In the case the value of the capital transfer is higher than the initial value, the transferring partner shall be liable to a profit tax rate of 25 degree censored on the margin. In the case the equities are transferred to Vietnamese enterprises, the transferring partner shall enjoy tax reduction or exemptions.

Article 35

Foreign-invested enterprises shall open accounts in the Vietnamese currency and foreign currency and foreign currency at the bank of Vietnam, the joint venture bank, or the foreign bank branch based in Vietnam.

In the special case which is approved by the State Bank of Vietnam, foreign-invested enterprises may open the account of loans at the bank in a foreign country.

Article 36

The exchange between the Vietnamese dong and the foreign currency shall be performed according to the official exchange rate announced by the State Bank of Vietnam at the time of exchange.

Article 37

Foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract shall apply the Vietnamese accounting system. In the case another popular accounting system is needed, this must be approved by the Ministry of Finance.

The depreciation of fixed assets of foreign-invested enterprises and foreign partners involved in the business cooperation contracts shall be in accordance with regulations of the Government.

The annual financial report of foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract shall be audited by an independent auditing company of Vietnam or another independent auditing company licensed to operate in Vietnam in accordance with regulations on auditing. The annual financial report shall be submitted to the financial agency and the State foreign investment authority.

Article 38

Foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract have to pay the profit tax at the rate of 25 degree centious on the profit tax rate is 20 degree centious on the profit generated; in the case more conditions and criteria on investment encouraged, the profit tax rate is 15 degree centious on the profit generated.

In the special case of investment encouragement, the profit tax rate is 10 degree censious on the profit generated.

For oil and gas and some other rare and precious resources, the profit tax rate shall be in accordance with regulations of the Law on Oil and Gas related regulations.

Article 39

Depending on sectors and localities of investment stipulated in Article 3 of this Law, foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract shall be liable to a maximum profit tax exemption period of two years from that beginning with profitable business, and a 50 degree censious profit tax reduction during two subsequent years.

In the case foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract execute projects that enjoy many conditions and criteria on investment encouragement, they shall be liable to a maximum profit tax exemption period of four years from that beginning with profitable business, and a 50 degree censious profit tax reduction during four subsequent years.

In the special case of investment encouragement, the maximum profit tax holiday shall be 8 years.

Article 40

Throughout the duration of operations, losses incurred by the joint venture enterprise in any tax year may be carried over to the next year, and made up with the profits of the succeeding years but not exceeding five years.

Article 41

After payment of corporate income tax a joint venture enterprise shall use 5 degree censious of its after-tax profits to set up a reserve fund. This fund shall be limited to the legal capital of the joint venture. The percentage of profits which shall be used to set up welfare fund and other funds shall be determined by mutual agreements between partners and shall be stated in the charter of the enterprise.

Article 42

In the case the investors re-invest in projects of investment encouragement, they may receive refund of a part or the entire of corporate income tax already paid. The Government shall determine the rate of refund depending on the sector, locality, form, and duration of re-investment.

Article 43

Depending on the rate of capital contribution of the foreign investors to the legal capital of the foreign-invested enterprises or the operating capital of a business cooperation contract, upon the remittance of profits abroad, the foreign investors shall be liable to tax rates of 5 degree censious, 7 degree censious, and 10 degree censious on the profits remitted.

Article 44

Vietnamese nationals residing abroad when investing in the country in accordance with stipulations of this Law shall be entitled to a corporate income tax reduction of 20 degree censious as compared to other projects of the same categories; for the category of corporate income tax of 10 degree censious , Vietnamese nationals shall be offered a tax rate of 5 degree censious on the profits remitted abroad.

Article 45

In accordance with regulations of the Government, the State foreign investment authority shall determine the corporate income tax rate, the exemption and reduction durations for corporate income tax, and tax rate on profits remitted abroad as stipulated in articles 38, 39, 43 and 44 of this Law. The tax rates, durations for tax exemption and reduction shall be stated in the investment license.

Throughout the process of executing the investment projects, if there are changes in investment conditions, the exemption and reduction of taxes for foreign-invested enterprises and foreign partners involved in the business cooperation contracts shall be determined by the Finance Ministry.

Article 46

Foreign-invested enterprises and foreign partners involved in the business cooperation contracts using land, water and sea surface shall have to pay rental charges; in the case of exploiting natural resources, they shall be liable to natural resources in accordance with regulations of the laws.

The Government shall determine the exemption or reduction of the rental charges on land, water and sea surface for BOT projects, BTO projects, BT projects; projects of investment into mountainous, remote and far regions and regions of low socio-economic level.

Article 47

The import tariffs and export tax on import-export commodities of foreign-invested enterprises and foreign partners involved in the business cooperation contracts shall be in accordance with the Law on Import-Export Tariffs.

Equipment, machinery, and special-use vehicles as parts of the technological productions line imported into Vietnam for creation of fixed assets of foreign-invested enterprises or fixed assets to the implementation of a business cooperation contract, or for expanding the scale of an investment project, and vehicles imported for carrying employees shall be excepted from import tariffs.

The Government shall determine the exemption of import-export tariffs for commodities in cases of special investment encouragement.

Article 48

The export processing enterprises shall be entitled to exemption of import-export tariffs for commodities exported abroad from the export processing zone or imported from foreign countries into the export processing zone.

Export processing enterprises and foreign-invested enterprises in industrial zones shall be entitled to tax incentives in cases of encouragement or special encouragement in accordance with stipulations in articles 38, 39, 43 and 44 of this Law. The Government

shall specify the preferential tax rates for each category of export processing enterprises and foreign-invested enterprises in industrial zones.

Article 49

In addition to categories of taxes stipulated in this Law, foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract shall pay other taxes in accordance with the provisions of the laws of Vietnam.

Article 50

Foreign persons and Vietnamese persons working at foreign-invested enterprises or implementing a business cooperation contract shall pay income tax in accordance with the laws.

Article 51

Foreign-invested enterprises and foreign partners involved in a business cooperation contract shall be responsible for observing regulations on environmental protection in accordance with the laws.

Article 52

Foreign-invested enterprises and business cooperation contracts shall terminate their operations in one of the following cases.

1. The operation duration expressed in the investment license expires;
2. Upon the request of either one partner or partners which is approved by the state foreign investment authority;
3. Upon the decision of the State foreign investment authority due to serious violations of either the laws of Vietnam or the regulations of the investment license.
4. Upon the claim of bankruptcy;
5. In other cases in accordance with provisions of the laws.

Article 53

1. When terminating operations in cases stipulated in points 1, 2, 3, and 5 of Article 52 of this Law, foreign-invested enterprises and partners involved in a business cooperation contract shall proceed with the clearance of assets of the enterprises, the clearance of the contracts, and execution of other obligations in accordance with the laws.
2. Foreign-invested enterprises upon the claim of bankruptcy shall be settled in accordance with the Law on Bankruptcy.

Chapter 5**STATE MANAGEMENT ON FOREIGN INVESTMENT****Article 54**

The contents of the State management over foreign investment comprise of:

1. Setting up strategies, plans, zonings, and policies on foreign investment;
  2. Promulgating legal documents governing activities of foreign investment;
  3. Guiding branches and localities in implementing activities relating to foreign cooperation and investment;
  4. Granting, withdrawing investment licenses;
  5. Regulating the coordination among State agencies in the management of foreign investment activities;
- Checking, inspecting, and supervising foreign investment activities.

Article 55

The Government reserves the sole authority of State management over foreign investment in Vietnam.

The Government regulates the issuance of investment licenses by the Ministry of Planning and Investment; determines the decentralization of issuing investment licenses to the People's Committees of centrally-governed provinces and cities which meet conditions on the basis of socio-economic zoning and planing, the economic sector, the

nature, and scale of the investment project; regulates the issuance of investment licenses to projects investing in industrial zones and export processing zones.

Article 56

The Ministry of Planning and Investment is the State foreign investment authority, which assists the Government in managing over foreign investment activities in Vietnam.

The Ministry of Planning and Investment shall have the following obligations and rights:

1. Acting as the key body in preparing and submitting to the Government strategies and plans for attracting foreign investment; compiling drafts for legal documents and policies on foreign investment; coordinating with other ministries and equivalent bodies and Government; guiding People's Committees of centrally-governed provinces and cities to implement the laws and policies on foreign investment;
2. Drafting and compiling the lists of foreign investment projects; providing guidelines on procedures for investment; assuming the state management over activities of investment promotion and consultation;
3. Accepting foreign investment projects and evaluating them, issuing investment licenses to projects under its authorization;
4. Acting as the sole agency in solving problems arising from throughout the process of formation, implementation, and operations of foreign investment projects;
5. Evaluating the socio-economic efficiency of foreign investment activities;
6. Checking and inspecting the implementation of foreign investment activities in Vietnam, in accordance with provisions of the laws.

Article 57

Ministries, equivalent bodies, and agencies affiliated to the Government shall assume the State management over foreign investment in accordance with their functions and authorization:

1. Coordinating with the Ministry of Planning and Investment in making laws, policies, and plans relating to foreign investment;

2. Preparing plans and lists of projects calling for foreign investment capital into their respective sectors; organizing campaigns and promotion for investment;
3. Participating in the evaluation of investment project;
4. Guiding, solving procedures relating to the implementations and operations of investment projects;
5. Checking and inspecting into activities of foreign-invested enterprises and partners involved in the business cooperation contracts in sectors under their respective authorizations;
6. Performing other obligations under their authorization in accordance with provisions of the laws.

Article 58

The People's Committees of centrally-governed provinces, cities shall assume the State management over foreign investment within their respective precincts in accordance with their functions and authorization:

1. Making and publicizing lists of projects calling for foreign investment capital into their localities pursuant to the socio-economic development plans that have been approved; organizing campaigns and promotions for investment;
2. Participating in the evaluation of foreign investment projects within their respective precincts;
3. Accepting investment projects, evaluating and granting investment licenses to foreign investment projects in their localities in accordance with the decentralization plan of the government;
4. Solving administrative procedures relating to the formation, implementation and operations of investment projects under their authorization;
5. Assuming the State management within their respective precincts over the production and business activities of foreign-invested enterprises, partners involved in the business cooperation contracts;
6. Checking, inspecting into the activities of foreign-invested enterprises, partners involved in the business cooperation contracts.

Article 59

Partners or one partner or the foreign investor shall submit to the investment license application file, which comprises an investment an investment license application form, the business cooperation contract, the joint venture contract, the charter of the enterprise, the economic-technical study, and other related documents.

Articles 60

The investment license issuing organization shall consider the application file and inform the investor of its decision within 60 days upon the receipt of a rightful file. The decision of approval shall be announced in the form of the investment license.

The investment license shall be effective as a Certificate of business registration.

Article 61

The joint venture contract, the business cooperation contract, the charter of the enterprise, the change of business goals, production scale, and percentage of contribution to the legal capital shall have to acquire approval by the State foreign investment authority.

Article 62

Ministries, equivalent bodies, People's Committees of centrally-governed provinces and cities shall be responsible for solving procedures relating to the implementation of the investment project within 30 days upon the receipt of rightful application files.

Article 63

The foreign investors, foreign-invested enterprises, partners involved in business cooperation contracts, organizations, individuals, officials and state agencies violating legal regulations on foreign investment shall be punished in accordance with provisions of the laws.

Article 64

The foreign investors, foreign-invested enterprises, partners involved in the business cooperation contracts, organizations, and individuals, shall have the rights to make appeals and file litigation lawsuits against illegal decisions and behaviors which cause difficulties and troubles made by State officials and agencies. The process of making appeals and filing litigation lawsuits as well as the solutions of those appeals and lawsuits shall be performed in accordance with the regulations of the laws.

Chapter 6

PROVISIONS OF IMPLEMENTATION

Article 65

Pursuant to stipulations in this law, the Government shall determine the cooperation between hospitals; schools and research institutes engaged in areas of technology, science and technique, natural sciences and foreign countries.

Article 66

Based on the principles stipulated in this Law, the government of the socialist Republic of Vietnam may sign with governments of other countries agreements on cooperation and investment in line with the economic relationship between Vietnam and each respective country.

Article 67

This Law takes effect since the date of signing.

This Law replaces the Law on Foreign Investment in Vietnam promulgated on December 29, 1987; the law on amendment and supplement to some Articles of the Law on Foreign Investment in Vietnam promulgated on June 30, 1990; the Law on Amendment and Supplement to some articles of the Law on Foreign Investment in Vietnam promulgated on december 23,1992.

Article 68

The Government shall regulate in details the implementation of this Law.

This Law was adopted on November 12, 1996 by the Ninth National Assembly of the socialist Republic of Vietnam in its tenth session.

Enterprise Law

Purpose

The Law replaces several old legal instruments regulating companies and private enterprises which had outlived their usefulness a long time ago. The preamble provides that the Law is intended *"to ensure freedom and equality of business by enterprises from all economic sectors before the law; to protect the lawful rights and interests of investors; and to reinforce the effectiveness of State administration of business activities."* Several references are made to the State recognising the legitimacy of profit making from business. The role of Party cells within enterprises is also recognised.

Subjects

The Law regulates the establishment, management and operation of the following forms of "enterprises":

- limited liability companies
- shareholding companies
- partnerships
- private enterprises

Only partnerships are new to Vietnam. The choice of the generic word "enterprises" appears unfortunate. Limited liability and shareholding entities are referred to throughout the Law as "companies". Partnerships are defined as "businesses", not legal entities, and "private enterprises" are really sole businesses, also not legal entities, despite their name. "Law on Businesses" would, perhaps have been more appropriate. Following debate in the National Assembly, the Law does not extend to regulate SOEs and foreign invested enterprises, ie joint venture enterprises and 100% foreign owned enterprises. The stated purpose of the Law, *"to ensure equality of business*

by enterprises from all economic sectors before the law", while noble, seems, therefore, somewhat hollow.

General Rights

An enterprise may be established and registered "automatically" for any line of business which is not prohibited (including any which *"adversely affects people's health"* - cigarettes, alcohol?) or restricted (e.g. by practising certificate). State bodies, State officials, and officers and units of the People's Army are not permitted to establish or manage enterprises.

For the first time, the Law includes a list of general corporate powers, including the right to recruit staff. Interestingly, the Government has recently sought to take away the right of direct recruitment of Vietnamese staff from foreign invested enterprises (by Decree 46 dated 1 July 1999 amending Decree 85 of the Government dated 20 October 1998, summarised in Section 2.4 above).

Limited Liability Companies

The characteristics of a limited liability company are as follows:

- Persons (including organisations) investing in the company are "members".
- Each member's liability is limited to the amount of capital it has "undertaken to contribute".
- No shares are issued.
- A member wishing to sell its interest in the capital of the company is subject to a first right of refusal in favour of the other members.
- The number of members cannot exceed 50.

The Law prescribes a number of important corporate and management controls. Members are entitled to a "contribution certificate" issued by the company as evidence of their interest in the company. They are entitled to a distribution of the company's profits after payment of taxes (but curiously, there is no clear entitlement for the company to decide to retain earnings instead of distributing profits). Members have the right to commence legal proceedings against the General Director (but, presumably, only at their own expense), and to require the company to redeem his interest in the capital of the company in certain circumstances, including "reorganisation" of the company (this is undefined, but probably refers to the "division", "separation", "merger",

"consolidation", or "conversion" of enterprises under Chapter VII of the Law). A company with two or more members must be managed by a "Members Council" (comprising all members) and, if there are more than 11 members, an "Inspection Committee" must be appointed to oversee the operations of the Members' Council. Why such an internal policeman should be necessary is not immediately apparent, as the Members' Council comprises all members, and is subject to the company charter and the law. Meetings and resolutions of the Members Council are regulated in the Law. Members are required to disclose their interests in transactions being entered into by the company, but these provisions require some modification or clarification. They will be easily avoided in their current form, and may result in unfair treatment of innocent third parties. A company with only one member is known as a "one member limited liability company", and is subject to special rules.

Shareholding companies

The characteristics of a shareholding company (often translated or referred to as a "joint stock company") are as follows:

- The capital of the company is divided into shares and so persons (including organisations) purchasing such shares are "shareholders".
- Each shareholder's liability is limited to the amount of capital it has contributed. Literally, this means that if a company goes into bankruptcy (the Vietnamese term for company liquidation) and a shareholder has not fully paid for his shares at the time of bankruptcy, then he will not be required to pay to the company the balance owing on its shares, as his liability is limited only to the amount of capital he has actually contributed. Contrast, "*undertaken* to contribute" in the case of members of limited liability companies above. It is unclear whether such a literal interpretation is intended, but the fact is that the words used to define the limit of liability of shareholders in a shareholding company are different to those used for members of a limited liability company.
- Founding shareholders are subject to two restrictions on transfer of ordinary shares within the first 3 years of the company: (1) together, they must hold at least 20% of the ordinary shares, and (2) they must obtain approval of a general meeting of shareholders to any transfer.
- The Law introduces international concepts of ordinary and preference shares (as to voting, dividend, redemption, and other).

- The minimum number of shareholders is 3; there is no maximum.

In what appears to be a hangover from the old Law on Companies, which provided for "named" and "bearer" shares, under the new Law share certificates may be "named" or "unnamed". Whereas the Law on Companies provided that named shares could not be transferred without the approval of the Board of Management, the significance of the distinction under the Law between "named" and "unnamed" share certificates is unclear. Companies are required to maintain a register of shareholders. Regulation of public offerings has been left to the "legislation on securities". At the moment, the only such legislation deals only with securities listed for trading on the stock exchange (Article 19 of Decree 48 on Securities and Securities Markets dated 11 July 1998 deals with the "protection of investors" and Article 71 contains prohibitions on false and misleading information). The Law regulates bond issues, redemptions, buy-backs, and dividend payments.

The role and functions of the General Meeting of Shareholders, Board of Management and General Director are addressed in considerable detail, including the majorities of votes that are required for certain prescribed matters. Members of Boards of Management and the General Directors are subject to international standard fiduciary duties. Such members and directors are personally liable for "any damage to creditors" if they fail to take the required steps in the event of insolvency. These kinds of onerous provisions highlight the need for directors' insurance.

As in the case of limited liability companies, shareholding companies which have over 11 shareholders are required to have an Inspection Committee. Shareholding companies are required to submit annual financial statements to the "business registration body", and the public is entitled to gain full access to such information, for a fee.

Partnerships

The characteristics of a partnership are as follows:

- It is defined as a "business", not a company, but is usually referred to throughout the Law as a form of "enterprise" or "company".

- It must have at least 2 "unlimited liability partners" (whose liability for the debts of the partnership is, obviously, unlimited); it may also have "capital contributing partners" (whose liability, like shareholders in shareholding companies, is limited to the amount they actually contribute).

We foreshadow some confusion with this new form of business. The liability of unlimited liability partners is described as being joint only, not joint and several. Several capital contributing partners could install two impecunious unlimited liability partners in order to legitimize the partnership, and creditors have no way of knowing which partners' liability is limited. The Law provides that the Government is going to provide specific provisions regulating partnerships.

Private Enterprises

These are really sole businesses, under which the owner is fully liable for the debts of the business. "Enterprise" is something of a misnomer, as no separate legal entity is created. Private enterprises may be leased and sold in accordance with the Law.

The New Enterprise Law

The New Enterprise Law, passed in 2000, essentially brought about three key changes:

(1) It replaced the licensing system. Previously, businesses needed to apply for a license before 34 different agencies. The procedures took an average of 99 days and cost 5 million dong (\$320, average annual-per-capita income in 2003: \$440).

- **Now:** Registration is no longer subject to preconditions and takes a maximum of two weeks, and in some places only 24 hours. Cost is 200,000 dong (\$13).

(2) It enlarged the scope of business. In the past, a company had to apply for every single activity it wanted to engage in. Any change in activities or addition of a single activity rendered the license invalid and forced the business to go through the process again.

- **Now:** The license allows the business to operate in all sectors except for those restricted by law.

Changes or additions within the scope of the law do not require a new license.

(3) It removed capital requirements. Would-be entrepreneurs used to be forced to borrow capital to even apply for a business license.

- Except for some sectors (for example insurance, banking), no capital requirements exist any longer.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวเสาวลักษณ์ หนูสวาสดี
วัน เดือน ปีเกิด	16 ธันวาคม 2520
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดโนนทัยพาศ์ เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2542
ประสบการณ์	2542 – ปัจจุบัน ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป เชียงใหม่สยามซิลค์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved